

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Επισημασμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑωσπερικῶν δραχ. 7.—Ἐξωσπερικῶν φρ. χρ. 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις

Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'—τόμ. 5^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1898

Ἔτος 20^{ον}.—Ἀριθ. 28

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 209)

Ἐκεῖ εἶχε παρατεθῆ τὸ ἄγριον ἐκείνο γεῦμα, ἐντόσθια ἀσπαίροντα ζῶου ἀγνώστου, τὰ ὅποια με τὴν ἀπληστίαν κατεβρόχθισαν ὁ Τόο-Βίτ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν. . .

Καὶ ἐνῶ ἐσυλλογιζόμην ἅλα ταῦτα καὶ ἐδέλεπα γύρω μου τὴν ἐρημίαν ἐκεῖνην, αἰφνης ἡ διάνοιά μου ἐφωτίσθη ὡς ὑπὸ ἀστραπῆς, ἐγένετο ἐν ἐμοὶ ὡς μία ἀποκάλυψις, καὶ ἐμάντευσα, καὶ ἐνόησα διαμιάς τὴν αἰτίαν τῆς καταστροφῆς.

—Σεισμὸς! ἀνέκραξα. Ναί! διὰ νάλλοιωθῆ ἡ ὄψις τῆς νήσου, ἤρκεσαν δύο ἢ τρεῖς ἀπὸ τὰς τρομερὰς ἐκείνας δονήσεις, αἱ ὅποια εἶνε συνηθέσταται εἰς τὰς χώρας αὐτάς. Ἡ θάλασσα εἰςδύε ὑπὸ τὸ ἔδαφος διὰ διηθήσεως. Οἱ ἄτμοι συσσωρεύονται ὑπογείως εἰς μεγάλην ποσότητα, στενοχωροῦνται, ζητοῦν διέξοδον, καὶ διαμιάς καταστρέφουν τὰ πάντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.

—Νομίζετε, λοιπὸν ὅτι σεισμὸς ἠλλοίωσεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὴν νήσον Τσάλαλ; ἐφιθύρουν ὁ πλοίαρχος Λάν Γκύ.

—Βεβαίως, πλοίαρχε. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ παράδοξα, τὰ ὅποια εἶδεν ἐδῶ ὁ Ἀρθούρος Πύμ, κατεχώσθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν. Δὲν θὰ εὑρωμεν οὔτε ἴχνος! Ὁ Χούντ, ὁ ὁποῖος εἶχε πλησίασῃ, ἤκουε καὶ ἐκίνει τὴν κεφαλὴν του, εἰς σημεῖον ἐπιδοκιμασίας.

—Μήπως ἅλα αὐτὰ τὰ μέρη τοῦ ἀνταρκτικοῦ δὲν εἶνε ἡφαίστεια; ἐξηκολούθησα. Μήπως, ἂν ὁ Ἀλδρανὸς μᾶς μετέφερεν εἰς τὴν Γῆν τῆς Βι-

κτωρίας, δὲν θὰ ἐβλέπαμεν τὸν Ἐρέβον καὶ τὸν Τρόμον, τὰ δύο αὐτὰ ἡφαιστεια, ἐν πλήρει ἐκρήξει; . . .

Ἐκεῖ εἶχε παρατεθῆ τὸ ἄγριον ἐκείνο γεῦμα, ἐντόσθια ἀσπαίροντα ζῶου ἀγνώστου, τὰ ὅποια με τὴν ἀπληστίαν κατεβρόχθισαν ὁ Τόο-Βίτ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν. . .

Ἡ πελοπρία του χεῖρ, τεταμένη πρὸς ἡμᾶς, ἐκράτει ἕνα μεταλλικὸν κλοῖον. . . (Σελ. 218, στήλ. α').

σμάς. Ἄν δὲν εἶχε καταστραφῆ καὶ τοῦτο, πολὺ πιθανὸν οἱ κάτοικοι τῆς Τσάλαλ νὰ κατέφυγον εἰς καμίαν τῶν γειτονικῶν νήσων. Ἐπρεπε λοιπὸν κατ' ἀνάγκην νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ Ἀρχιπέλαγος, εἰς τὸ ὅποσον καὶ οἱ ναυαγοὶ τῆς Ἰάνας πιθανὸν νὰ ἐζήτησαν καταφύγιον, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς νήσου Τσάλαλ, ὅπου θὰ ἦτο ἀδύνατον πλεον νὰ εὑροῦν τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ὁμίλησα περὶ τούτου πρὸς τὸν πλοίαρχον Λάν Γκύ.

—Ναί! ἀνέκραξεν, ἐνῶ δάκρυα ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του· ναί! πολὺ πιθανόν. . . Ἀλλὰ πάλιν . . . τίνι τρόπῳ ὁ ἀδελφός μου καὶ οἱ δυστυχεῖς σύντροφοί του κατόρθωσαν νὰ φύγουν; . . .

Ἐξέδυσεν εἰς τὴν κοιλάδα, ἐπροχώρησεν ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα, καὶ ἐσταμάτησε.

Ὅποσον θέαμα παρουσιάσθη τότε εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας! Μέγας σωρὸς ἐξ ἀνθρωπίνων ὀστέων εὑρίσκετο ἐκεῖ—κάτω. Κρανία γυμνόσκαρκα, με ὀλίγας τρίχας μόνον ἐδῶ κ' ἐκεῖ, στέρνα, πλευραὶ, περόνια, σπόνδυλοι, —ἅλα τ' ἀκαρτίσματα τοῦ ἀνθρωπίνου σκελετοῦ, κατέκειντο φύρδην μίγδην, λευκανθέντα εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν. . .

Πρὸ τοῦ ἀπαισίου τούτου θεάματος κατελήφθημεν ὑπὸ τρόμου καὶ φρίκης. . .

Αὐτὰ λοιπὸν ἦσαν τὰ μόνα λείψανα τῶν πολυπληθῶν κατοικῶν τῆς νήσου Τσάλαλ; . . . Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀπέθανον ὅλοι ἐκ τοῦ σειμοῦ, πῶς τὰ ὀστέων εὑρίσκοντο ἐσπαρμένα ἐκεῖ, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἔδαφους, καὶ ὄχι χωσμένα εἰς τὰ σπλάγγνα του; . . . Ἐπειτα, ἦτο λογικὸν νὰ παραδεχθῆ τις

Δρίβαν (ὁ κ. Χατζιδάκις σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράμματα τὸν Δράκοντα ἔδωκεν δὲν τον ἦρας!) **Λαδομέρον Πορτικὸν** (ποῖα εἶνε τὰ στοιαῦτα μυθιστοριμακα. πρὸς τὰ ὅποια αἰσθάνεσαι ἀπέχθειαν; ἐξήγησέ μου το, σὲ παρακαλῶ) **Νάναρχος τῆς Βαρέλλας, Φιλοπατρίδα Ἰάδα** (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν Γνώμην καὶ σε συγχάρω διὰ τὸν βαθμὸν) **Μικρὸν Τεμπανίστην** (ναί, καλὰ λέγεις· ἡ θέλησις εἶνε θέλησις, ὡστε περιμένω) **Φίλιππος** (δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, ἂν ἐπιμείνῃς, θὰ εὖρης καὶ σὺ νέον εἶδος Πνεύμ. Ἀσκήσεως· πῶς σοῦ φαίνεται ἡ σημερινὴ τοῦ **Σαλαμοῦ Κόδμου;**) **Σκαρδαλιάρην, Τροχαγυροπούλου** (τὰ περιμένω ἅλα ἴδε καὶ τὴν πρὸς τὸν **Φίλιππον** ἀπάντησιν) **Πετηρὸν τῆς Ἐρήμου** (εὐχολοίαν νὰ σου περάσω ἐντελῶς οἱ πόνοι, καὶ νὰ μὴ ὑποφέρῃς τόσο, διὰ νὰ μὴ λυπηθῶμαι κ' ἐγὼ με τὰς τόσο μελαγχολικὰς ἐπιστολάς σου. Προπάντων νὰ μὴ ἀπελπίζεσαι· ἅλα περὶν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον!) **Ἰάνας** (ἡ ἔορθ' θὰ γίνῃ τὸν χειμῶνα, ὡστε ἐδῶ θὰ εἶσαι!) **Σπασιμένη Φεγγίτην** (χαίρω ποῦ ἔγινε καλῶ) **Ρωσικὴν Καραμέλαν** (ἐν τούτοις ἠμποροῦσε νὰ ἐκλέξῃς ἐν **οὐράμῳ** καὶ νὰ το στείλῃς) **Τσαλαπετινὸν** (ἡξέυρις γερμανικὰ καὶ δὲν ἔλαβες μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν; τί κρίμα!) **Ἀτταβίον Ρόδου** (ἔγινε καλὰ τὸ χέρι;) **Αἰγυπτιακὴν Πυραμίδα** (σὲ συγχάρω) **Κάρμεν Σόλβαν** (ἡ ὅποια ἀγαπᾷ νὰ παρουσιασται εἰς ἐκείσεσι, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ διδῇ) **Σελητιμένην Συριακὴν**, (πολὺ ἐχάρην ποῦ ἔλαβα γράμμα σου ὕστερ' ἀπὸ τόσο καιρὸν) **Θυμῆρι τοῦ Καραμπουμπῆ** (σοῦ ἔστειλα τὸν ἄριστον τοῦ Παλαῦ) **Ἀκρίταν, Πορτικὸν, Μπάμ-Μπούμ, Βίγλαν** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Ἰουνίου θίπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 9 Ἀγούστου
Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γράψῃται τὰς λύσεις των εἰς διαγωνισμῶνας, πωλεῖται ἐν τῷ Γραμματεῖ μᾶς εἰς φρακτοῦς, ὡς ἑκάστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

340. Δεξιόγυφος.
Ἐάν εἰς μίαν κλητικὴν ὀνόματος οὐσιαστικοῦ κολλήσῃς μίαν μετοχὴν, θὰ σχηματίσῃς τὸνομα ἄρρηστοῦ ἰατροῦ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέτιτος τῆς Ἀχαΐας

341. Στοιχειόγυφος.
Εἶμαι νῆσος τῆς Ἑλλάδος· Πλὴν τὴν κεφαλὴν ἀνίσως· Καὶ τὸν τράχηλον μου κλύψῃς, Ἄλλη πάλιν εἶμαι νῆσος.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνθους τῆς Ἀνατολῆς

342. Μεταγραμματισμός.
Βγάλε ἄλλα, βγάλε ἴωτα. Καὶ χωρὶς πολλῶν ἰδρωτῶν, Κάτοικος μεγάλης χώρας Εἰς τὸ σῶμά σου φυτρώνει Κ' ὀλοένα μεγαλώνει.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τραυμάρα

343. Δημῶδες Αἶνγμα.
Κόκκινος Φράγκος ἔρχεται με τὴ χρυσὴ καμπάνα, Καὶ τὴν καμπάνα του χτυπᾷ καὶ τοὺς νεκροὺς [σχημαίνει].
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσπροκαταρίτου

344. Πυραμίδς.
Νάντικατασκαθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων, ὡστε νάναγνῶσκειται ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω τὸνομα ἀρ-
χαιοῦ βασιλέως. Αἱ στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ

καὶ Δούσιον· ἡ Ἀσπροκαταρίτης μετὰ τὸν Ζεβάν, Δημ. Δρίβαν, Ἀειθαλὲς Ρόδου, Αἰθέρα καὶ Μουσικὴν Φωνήν· — ὁ Πλοίαρχος Λάν Γκύ μετὰ τὴν Ἑλλητικὴν Σημαίαν καὶ Χαρὰν γῆν· — ὁ Ἰαπότης τῶν Ἀνέμων μετὰ τὸν Ἰαπότην τῆς Ὀριχλῆς, Συριακὸν Ἰαπότην καὶ Δορ Κολοκίθαρ Ἡάεραν· — τὸ Σκῆπτρον τοῦ Διδὸς μετὰ τὸν Ἀγρυππὸν Φάρον, Ἐθνικὸν Ἰωνοῦ, Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας, Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα καὶ Ἀεροναυτοπούλου· — ὁ Πιτ-Πιτ-Πλόμ μετὰ τὸ Σκῆπτρον τοῦ Διδὸς, Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα, Δέαν, Κερανοβόλον Δία, καὶ Ἀδραν τοῦ Ἐξείνου· — ὁ Νέος Ἡρακλῆς μετὰ τὸν Ζεβάν, Δούσιον, Μυλόροδον, Μῆν τὰ ρωτιὰς, Κάτσε-Βρέστο, Πῶς-τα-Περγῆς, Μῆν το πῆς σὲ κανένα, Ἀεροναυτοπούλου, Δέαν καὶ Φαρέτραν τῆς Ἀρτέμιδος· — ἡ Ἐσμεράλδα μετὰ τὴν Ἰαποθύριον Ἀμωταν, Σκουλλῆκι τῆς Γῆς καὶ Ταπεινὸν Ἰον· — ἡ Δημ. Δρίβας μετὰ τὸν Μικρὸν Διάβολον καὶ Ναυτοπούλου· — ὁ Λαδομέρος Πορτικὸς μετὰ τὸν Μικρὸν Τυρπανιστήν, Σουσουράδαν, Καρδερῖταν, Ἰωάννην Γ. Μπούμπουλην καὶ Πάντοσε Φαιδράν· — ἡ Ἰάνα μετὰ τὸ Φρόσεν τῆς Ἐποχῆς καὶ Μαρίαν Ραῖση· — ὁ Μικρὸς Ἀστρονόμος μετὰ τὸν Τζι-Τζι-Μπόμ-Μπόμ· — ὁ Πράος ὁ Νικίου μετὰ τὸν Τὸν-Τσῶν· — ἡ Σελητιμένη Συριακὴ μετὰ τὸ Κουκουράρι καὶ Φιστικί· — ὁ Μπάμ Μπόμ μετὰ τὴν Ναυτοπούλου καὶ Φωνακλῶν.

Παρακαλεῖται ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ροδί-ζουσα Φύσις συνδρομητρία νὰ δηλώσῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς, διὰ νὰ λάθῃ ἐν τετραδίον Μ. Μυστικῶν, τὸ ὅποσον πρὸ πολλοῦ μένει εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, ἐξ ἀγνοίας τοῦ ὀνόματός της (διότι ἐχάθη ἀπὸ τὸ Δεξικὸν τῶν Ψευδωνύμων τὸ ὄνομά της, καὶ δὲν ἐνθυμῶμαι ποῖα εἶνε)· — Ἐπίσης καὶ ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἐθνικὸν Δύκειον» παρακαλεῖται νὰ στείλῃ τὴν διεύθυνσιν του, διότι τὸ ἐπιώνυμόν του ἔχουν καὶ ἄλλοι συνδρομηταί μου ἐν Ἀθήναις, καὶ δὲν γνωρίζω ποῦ νὰ στείλω μερικὰ τετραδιά του

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: **Δουκὴν Πόλιν** (καλῶς ἔλαβες!) **Νεραΐδαν τοῦ Ἀλφειοῦ** (σὲ συγχάρω διὰ τὸν προβιβασμὸν σου) **Ταραγαίαν Κόρην** (μὴν ἀνησυχῆς· θὰ ληρθοῦν ὑπ' ὄψιν· καὶ αἱ δύο) **Ἀναστασίαν Ι. Ἰσηγόνην** (ἔστειλα) **Φράγκαν Μ. Πασχάλη** (ἔστειλα) **Ναϊάδα** (ἀφ' οὗ σκεφθῆς καλὰ, μοῦ στέλλεις τὴν γνώμην σου· δὲν εἶνε βία) **Ἐυγενίαν Μεινδανπούλου**, **Ἰωνικὴν Ἀκτην** (καὶ τοῦ Μικροῦ Γυμνασίου τὸ τετραδίον τὸ ἔστειλες; χωρὶς γραμματισμῶν. Πῶς νὰ το στείλω;) **Βασιλέα τῶν Ἀνθῶν**, **Πάλλουσαν Καρίαν**, **Πέτρον Καρδοσον**, **Μαριάνθην Μανουρά**, **Λιμνοθάλασσαν τοῦ Μεσολογγίου**, **Ψάλλοττα Ρύακα** (τὸ λάθος εἶνε δι' ὄλους· δὲν χάνεις τίποτε!) **Πλοίαρχον Λάν Γκύ** (τὸν εἶδες τῶντι ὀδύκλιρον τὸν Βασιλεῖ τὸν Ἀράκοττα· ἡ μόνον τὸ στέμμα του;) **Ἰαπότην τῶν Ἀνέμων** (τὰ τετραδιά σου ἐστὴλθον· ἔχε ὀλίγην ὑπόμνησιν) **Νέρωνα Μπουφίδη**, **Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα** (ἔστειλα) **Ἐωθινὸν Ἀστρον.** **Φιλέλληνα Μικρασιάτην** (αἱ ὀρθαί σου λύσεις ἦσαν ἀκριβῶς 134. Ὁ μεταφραστὴς τοῦ διηγήματος ἐκείνου δὲν ἦτο ὁ Διευθυντής μου, ἀλλ' ἄλλος φέρων τὸ αὐτὸ ὀνοματεπώνυμον) **Πιτ-Πιτ-Πλόμ** (ἔστειλα) **Σκῆπτρον τοῦ Διδὸς** (Διαγωνισμὸς Διηγήματος· θὰ προκηρυχθῇ διὰ τὰς Διακοπὰς, ὅτε ἔχουν καιρὸν ὄλοι) **Ἀδραν τοῦ Ἐξείνου** (ἐλήφθῃ ἐγκαίρως) **Ἀειθαλὲς Ρόδου**, **Μισοκακόμορον** (εὐχολοίαν νὰ ἰδρῶθῃ καὶ νὰ προσδεύῃ τοιοῦτος Πειρατικὸς Σύλλογος) **Ἐσμεράλδαν** (χαίρω ποῦ συμπανεῖς τόσο μετὰ τὸν Χρυσόφαρον) **Ἀπότομον Βράχον** (στελεῖ μοῦ τὴν Γνώμην σου· αὐτὰ θὰ ὀρθισθῶν κατόπι) **Ἐαρινὴν Προϊάν**, **Δημ.**

ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς, ἄνδρες, γυναῖκες, παι-
διά, γέροντες, ὅλοι κατελήφθησαν ἐκεῖ
διὰ μιᾶς, ὥστε νὰ μὴ λάβουν καιρὸν νὰ
σωθοῦν διὰ τῶν μονοξύλων των εἰς τὰς
ἄλλας νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους ;

Ἀπεμείναμεν ἐκεῖ πρὸ τοῦ σωροῦ ἐκ-
στατικοί, ἄφωνοι, ἀκίνητοι, ἀπελπισμέ-
νοι ! . . .

— Ἀδελφέ μου ! . . . δυστυχισμένη
μου ἀδελφέ ! . . . ἐψιθύριζεν ὁ πλοίαρχος
Λὰν Γκὺ, γονυπετής.

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὑπῆρχον ἐδῶ
πολλὰ πράγματα σκοτεινὰ καὶ ἀνεξήγη-
τα. Τῖνι τρόπῳ, παραδείγματος χάριν,
ἠδυνάμην νὰ συνδυάσω καὶ νὰ θέσω εἰς
συμφωνίαν τὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας
καταστροφὴν μὲ τὰς σημειώσεις τοῦ
Πάτερων ; Αἱ σημειώσεις αὐταὶ ἔλε-
γον ρητῶς, ὅτι ὁ ὑποπλοίαρχος τῆς
Ἰάνας, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν, εἶχεν ἀ-
φήσῃ τοὺς συντρόφους του ἐπὶ τῆς νή-
σου Τσάλαλ. Δὲν ἦτο λοιπὸν δυνατόν
νὰ ἐφορευθῆσαν εἰς τὸν σεισμόν, ὁ ὁ-
πιός, ὡς ἐξήγετο ἐκ τῆς καταστάσεως
εἰς ἣν εὐρομεν τὰ ὄστα τῶν θυμάτων
του, θὰ συνέβη πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ
βεβαίως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρ-
θούρου Πύμ καὶ τοῦ Δίρκ Πέτερς, ἀφ'
οὗ ἡ διήγησις δὲν τον ἀναφέρῃ διόλου.

Ἦτο πραγματικῶς ἀκατανόητον. Ἄν
ὁ σεισμός ἦτο πρόσφατος, τότε δὲν ἔ-
πρεπε νὰ ποδώσωμεν εἰς αὐτὸν τὴν πα-
ρουσίαν τῶν σκελετῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον
λευκανθῆ ἐκ τῆς πολυκαιρίας. Ἐν πάσῃ
ἤδη περιπτώσει οἱ ναυαγοὶ τῆς Ἰά-
νας δὲν εὐρίσκοντο μετὰ τῶν θυμά-
των τοῦ σεισμοῦ. . . Ἀλλὰ τότε . . .
ποῦ εὐρίσκοντο ; . . .

Ὅταν, ἐξερευνήσαντες τὴν θέσιν, εἰς
τὴν ὁποίαν ἔκειτο ἄλλοτε τὸ χωρίον
Κλόκ-Κλόκ, ἐπεστρέφομεν ἐκεῖθεν, εἰς
ἀπόστασιν ἡμίσεως περίπου μιλλίου, ὁ
Χούντ ἐσταμάτησε καὶ πάλιν ἐνώπιον
ἄλλων λειψάνων ὀστέων, τὰ ὅποια δὲν ἐ-
φαινοῦντο ἀνθρώπινα. . . Μήπως ἦσαν
λειψάνα κανενὸς τσαλαλικοῦ ζῴου, ἐκ
τῶν παραδόξων ἐκείνων, τῶν περιγρα-
φομένων ὑπὸ τοῦ Ἀρθούρου Πύμ ;

Κραυγὴ, — ἡ μᾶλλον ἄγριος μυκηθ-
μός, — ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ
Χούντ.

Ἡ πελωρία τοῦ χεῖρ, τεταμένη πρὸς
ἡμᾶς, ἐκράτει ἕνα μετάλλινον κλοῖον...
ἐν περιλαίμιον.

Ναί ! . . . ἐν περιλαίμιον χάλκινον . . .
ἐν περιλαίμιον ἐφαρμένον ἐκ τῆς σκω-
ρίας . . . ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον χα-
ραγμένα μερικὰ γράμματα, εὐανάγνωστα
ἀόκη.

Καὶ τὰ γράμματα ἐσχημάτιζαν τὰς
τρεις ταύτας λέξεις :

Τίγρις. — Ἀρθούρος Πύμ. —

Ἦτο λοιπὸν τὸ περιλαίμιον τοῦ Τί-
γριδος, τοῦ σκύλου τῆς Νέας Γῆς, ὁ
ὅποιος εἶχε σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ κυρίου

του, εὐρίσκομένου εἰς τὸ κύτος τοῦ
Κ ρ ἄ μ π ο υ . . . τοῦ Τίγριδος, ὁ ὅποιος,
εἶχε παρουσιάσῃ συμπτώματα λύσσης...
τοῦ Τίγριδος, ὁ ὅποιος, κατὰ τὴν στά-
σιν τοῦ πληρώματος, εἶχεν ἐφορμήσῃ
κατὰ τοῦ ναύτου Τζῶν, τὸν ὁποῖον ἀ-
πετελείωσε σχεδὸν ἀμέσως ὁ Δίρκ Πέ-
τερς.

Ὅστε λοιπὸν τὸ πιστὸν τοῦτο ζῴον
δὲν εἶχεν ἀπωλεσθῆ κατὰ τὸ ναυάγιον
τοῦ Κ ρ ἄ μ π ο υ . . . εἶχε σωθῆ καὶ
αὐτὸ ἐπὶ τῆς Ἰάνας, μετὰ τοῦ Ἀρ-
θούρου Πύμ καὶ τοῦ Πέτερς. Ἐν τού-
τοις — περιέρχον ! εἰς τὴν διήγησιν, καὶ
πρὸ τοῦ ναυαγίου ἀκόμη, παύει πλέον
νὰ γίνεται λόγος περὶ Τίγριδος !

Παράδοξα ! . . . ὅλα παράδοξα καὶ ἀ-
νεξήγητα ! . . . Ὁ Τίγρις ἀναμφίβλως
εἶχεν ἀκολουθήσῃ τὸν κύριόν του μέχρι
τῆς νήσου Τσάλαλ, εἶχε σωθῆ ἐκ τῆς
δολοφονικῆς καταπτώσεως τῶν βράχων
καὶ τέλος εἶχεν ἐβῆ τὸν θάνατον κατὰ
τὸν σεισμόν, μετὰ τοῦ πλείστου τῶν
κατοίκων τῆς νήσου. Αὐτὰ ἦσαν ἀναμ-
φίβωλα. Ἐπαναλαμβάνω ὅμως, ὅτι ὁ Οὐ-
ίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ πέντε ναῦται τῆς Ἰά-
νας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρίσκοντο με-
τὰ τῶν σκελετῶν ἐκείνων, διότι γνω-
ρίζομεν καλῶς, ὅτι ἔζων κατὰ τὴν ἀνα-
χώρησιν τοῦ Πάτερων, ἦτοι πρὸ ἑπτὰ
μηνῶν, ἐνῶ ὁ σεισμός εἶχε συμβῆ πρὸ
ἄλλοκληρῶν ἐτῶν !

Μετὰ τρεῖς ὥρας εὐρίσκομεθα πλέον
ἐπὶ τοῦ Ἀ λ θ ρ ἄ ν ο υ .

Ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ ἐκλείσθη εἰς
τὸν θαλαμίσκον του καὶ δὲν ἐφάνη οὔτε
κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος. Ἐσυλλο-
γίσθη, ὅτι ἦτο καλλίτερον νὰ σεβασθῶ
τὴν λύπην του, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐξή-
τησα ἀνὰ τον ἐκανίδω.

Τὴν ἐπαύριον, ἠβέλησα νὰ ἐξερευνή-
σω καὶ πάλιν τὴν νῆσον, καὶ παρεκά-
λεσα τὸν ὑποπλοίαρχον νὰ θέσῃ εἰς τὴν
διάθεσίν μου τὴν λέμβον. Ὁ Τζέμ Βέστ
συγκατετέθη, λαβὼν πρὸς τοῦτο τὴν ἄ-
δειαν τοῦ πλοίαρχου, ὁ ὅποιος ὅμως ἠρ-
νήθη νὰ με συνοδεύσῃ.

Ὁ Χούντ, ὁ ναύκληρος, ὁ Μαρτίνος
Χόλτ, τέσσαρες αὐταὶ καὶ ἐγώ, εἰσῆλ-
θομεν εἰς τὴν λέμβον, ἄοπλοι, ἀφ' οὗ
οὐδεὶς φόβος ὑπῆρχε πλέον.

Ἀπεβιάσθημεν εἰς τὸ ἴδιον μέρος,
καὶ ὁ Χούντ διηρυθύνθη πάλιν πρὸς τὸν λό-
φον τοῦ Κλόκ-Κλόκ. Ἦθέλαμεν τώρα νὰ
ἐξερευνήσωμεν τὸν τόπον, ὅπου συνέβη
τὸ ἀπαισίον ἐκεῖνο δράμα, ἡ κατάρρευ-
σις τῶν βράχων. Ἀλλ' οὔτε ἡ χαράδρα
ὑπῆρχε πλέον, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν
εἰσελθῆ ὁ Ἀρθούρος Πύμ, μετὰ τὸν Δίρκ
Πέτερς καὶ μετὰ τὸν Ἄλλεν, διὰ νὰ θρέ-
ψουν λεπτοκάρυα, οὔτε τὸ ὕψωμα, τὸ
φυσικὸν ἐκεῖνο δῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀ-
νελθόντες κατόπι ἐπεσκόπησαν τὴν πε-
ριοχὴν καὶ εἶδον εἰς τὸ πέλαγος τὴν
ἐφοδὸν τῶν ἰθαγενῶν κατὰ τῆς Ἰά-

νας οὔτε ἡ σκοτεινὴ ἐκείνη καὶ ἀδι-
ξοδὸς ἄβυσσος, ἡ πλήρης σπηλαίων καὶ
βράθρων, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔζησαν
μετὰ τὴν καταστροφὴν, ἕως οὗ κατώρ-
θωσαν νὰ εὐροῦν διέξοδον καὶ νὰ σω-
θοῦν. Τίποτε ! Τὰ πάντα εἶχεν ἀλλοι-
ώσῃ καὶ καταστρέψῃ ὁ τρομερὸς ἐκεῖνος
σεισμός. Καὶ τὸ μυστήριον τῆς παρα-
δόξου, τῆς σχεδὸν ὑπερφυσικῆς ἐκείνης
χώρας, ὡς τὴν περιγράφει ὁ Ἀρθούρος
Πύμ, δὲν θάπεκαλύπτετο ποτέ, εἰς οὐ-
δένα ! . . .

Ἐπιστρέφοντες, διήλθομεν διὰ τῆς
ἀνατολικῆς παραλίας, ὅπου ὁ Χούντ
μᾶς ἐδείξε τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶ-
χον ἐγερθῆ τὰ παραπήγματα διὰ τὴν
παρασκευὴν τοῦ φορτίου τῶν μαλακίων.
Ἐρείπια μόνον εἶδομεν. Εἶνε περιττὸν
νὰ εἶπω, ὅτι ἡ κραυγὴ τ ε κ ε λ ἰ - λ !
τὴν ὁποίαν ἐξέβαλλον οἱ ἰθαγενεῖς τῆς
νήσου καὶ κατὰ μαύρα πουλιά, δὲν ἐπλη-
ξαν οὔτε μίαν φορὰν τὴν ἀκοήν μας.
Παντοῦ σιωπὴ καὶ ἠρημία !

Ἐσταμάτησαμεν καὶ εἰς τὸ μέρος,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρθούρος Πύμ καὶ ὁ
Δίρκ Πέτερς εἶχον ἐπιβιβάσῃ τοῦ μο-
νοξύλου, τὸ ὁποῖον τοὺς ἔφερε μέχρι
τῶν ἐσχατιῶν τοῦ ἀνταρκτικοῦ, μέχρι
τοῦ ἀτμώδους ἐκείνου πέπλου, τοῦ μω-
στηριώδους τοιχώματος, διὰ τῶν ρωγ-
μῶν τοῦ ὁποίου ἐπεφάνη ὄπισθεν ἡ
μεγάλῃ ἀνθρωπίνῃ μορφή, ὁ λευκὸς
γίγας. . .

Ὁ Χούντ, μετὰ τὰς χεῖρας ἐσταυρω-
μένας, κατέτρωγε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν
τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῆς θαλάσσης.
— Λοιπὸν, Χούντ ; τῷ εἶπα.
Δέν μου ἀπήνησες ; δὲν ἔστρεψε καὶ
τὴν κεφαλὴν.

— Τί τὰ κάμωμεν ἐδῶ ; τὸν ἠρώ-
τησα, ἐγγίγας τὸν ὦμόν του.
Ἐστράφη τότε καὶ μοι ἔριψε βλέμ-
μα, τὸ ὁποῖον εἰσέδυσεν εἰς τὰ μύχια τῆς
ψυχῆς μου. . .

— Ἐλα λοιπὸν Χούντ, ἀνέκραξεν ὁ
Οὐρλιγκερλῆς ; τί διάβολο ! ρίξες ἔρριξες
ἐπάνω 'ς αὐτὸ τὸ βράχο ; Δὲν βλέπεις
τὸν Ἀ λ θ ρ ἄ ν ο π ο ῦ μας περιμένει ;
. . . Ἐλα, δρόμο ! . . . Καὶ αὐριο θὰ
ξεκινήσωμε... Τίποτε πειὰ δὲν ἔχομε
νὰ κάνουμε ἐδῶ !

Μοὶ ἐφάνη ὅτι τὰ τρέμοντα χεῖλη τοῦ
Χούντ ἐπανελάδον τὴν λέξιν «τίποτε»
ἐνῶ ἡ ὄψις του, ἡ στάσις του ὅλη διε-
μαρτύρετο κατὰ τῶν λόγων τοῦ ναυ-
κλήρου.

Ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ πλοῖον. Ὁ
πλοίαρχος Λὰν Γκὺ δὲν εἶχεν ἐξέλθῃ
ἐκ τοῦ θαλαμίσκου του ὁ Τζέμ Βέστ
ἀνέμενε τὰς διαταγὰς του, περιφερόμε-
νος εἰς τὴν πρύμνην. Ἐκάθησα παρὰ
τὴν βᾶσιν τοῦ μεγάλου ἰστού, προσβλέ-
πων τὴν πρὸ ἡμῶν ἐκτεινομένην θά-
λασσαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ πλοίαρχος

Λὰν Γκὺ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ὑποστέγου, ὡ-
χρὸς καὶ ἠλλοιωμένος.

— Κύριε Ζώρλιγκ, μοι εἶπεν. Ἐχῶ
ἦσυχον τὴν συνείδησίν μου, ὅτι ἔκαμα
πάν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ κάμω ! Ἀλλὰ
περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ τῶν συντρό-
φων του οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἐλπίς.
Τετελεσται ! Ὅα ἐπιστρέψωμεν ἄπρα-
κτοι !

Ὁ πλοίαρχος ἐστράφη καὶ ἔριψε τε-
λευταῖον βλέμμα πρὸς τὴν νῆσον Τσά-
λαλ.

— Πρέπει νὰ φύγωμεν, πρὶν μας
εὐρῆ ἐδῶ ὁ χειμὼν . . . Τζέμ, αὐριο τὸ
πρῶτ θάπομπλεύσωμεν.

— Καὶ τὸν Πύμ ; . . . τὸν καίμενον
τὸν Πύμ ; . . . ἀντήχησε τὴν στιγμὴν ἐ-
κείνην μίαν τραχεῖα φωνή.

Ἄ, τὴν ἐγνώριζα ἐγὼ αὐτὴν τὴν
φωνήν !

Ἦτο ἡ φωνή, τὴν ὁποίαν εἶχα ἀκού-
σῃ εἰς τὸ ὄνειρόν μου !

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἀγαπηταί μου,

ΠΙΤΥΧΙ Α
πανταχόθεν !
Θρίαμβος
καθ' ἑλὴν
τὴν γραμ-
μὴν. . . Οἱ
φιλοι μας τὸ
ἔδειξαν καὶ
πάλιν εἰς
τὰς Ἐξετά-
σεις των...
Ὡς ὑποψή-
φιός Βου-
λευτῆς, συλλέγει ἡ Διάπλασις τώρα τ'
ἀποτελέσματα ἀπὸ τὰ διάφορα τ μ ἡ
μ α τ α. Καὶ φαντάζεσθε πλέον τὴν χα-
ράν της, ὅταν καθημερινῶς, ἀπὸ ὅλα τὰ
μέρη, ἀπὸ ὅλα τὰ Σχολεῖα, τῆ ἔρχονται
τόσον εὐχάριστοι εἰδήσεις: ἄριστα, προβι-
βασμοί, βραβεῖα, ἔπαινοι . . . φαντάζεσθε
τὴν μητρικὴν της υπερηφάνειαν, ὅταν
βλέπῃ ὅτι τὰ τέκνα της ἐφάνησαν ἄξια
προσδοκιῶν της, ὅτι ἠκολούθησαν
τὰς συμβουλὰς της, ὅτι τὴν ἐτίμησαν,
ὅτι τὴν ἔκαμαν νὰ θριαμβεύσῃ διὰ τοῦ
θριαμβοῦ των. Εὐγε σας ! μυριάκις εὐγέ
σας !

Ὁ σκοπὸς μου σήμερον εἶνε, νὰ σας
συγχαρῶ διὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἐπιτυ-
χίαν τῶν Ἐξετάσεων. Ἀλλὰ θὰ το κά-
μω μὲ ὀλίγας, μὲ πολὺ ὀλίγας καὶ τε-
τριμμένας λέξεις. Ὅταν ἡ καρδιά ἐκ-
χειλῆ ἀπὸ χαρὰν, μετὰ δυσκολίας ἐρ-

γάζεται τὸ στόμα, ἢ κινεῖται ἡ γραφίς.
Διὰ τοῦτο ἡ σημερινὴ μου ἐπιστολὴ ἔχει
διαστάσεις ἐπιστολικῶ δελταρίου. . .
— Λοιπὸν, ἀγαπηταί μου, — τί ἄλλο
νὰ σας εἶπω ; — σας συγχαίρω καὶ σας
εὐχομαι τὴν αὐτὴν καὶ ἀνωτέραν ἐπιτυ-
χίαν εἰς ὅλον σας τὸν βίον.

Σὰς ἀσπάζομαι
ΦΑΙΔΩΝ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Σκέψου δυὸ φορές καὶ τρεῖς
ὅ,τι σου ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦ. . .
καὶ τὴν συμβουλὴν ἂν μπόρῃς
νὰ ζητῆς καὶ κανενοῦ.

Μὰ σεῖς, που εἰσαθεε παιδιά,
ἐρωτήστε τὸν Παπποῦ,
κ' ἐρωτήστε τὴν Γιαγιά ;
π ὡς νὰ τρέξετε καὶ π ο ὦ.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Η ΜΙΚΡΑ ΕΒΡΑΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 211)

Καὶ πάλιν ἐπέρασεν ἔτη πολλά.

Ὁ κύριός της ἀπέθανεν, ἡ χήρα ἐ-
ζοῦσε δύσκολα δὲν ἠμποροῦσε πλέον νὰ
ἔχῃ ὑπερέτριαν· ἀλλὰ ἡ Σάρα δὲν τὴν
ἐγκατέλειπεν· ἦτο ἡ βεβηθεῖα εἰς τὴν ἀ-
νάγκην, αὐτὴ διετήρησε τὰ πάντα, εἰργά-
ζετο ἕως τὰ μεσάνυχτα, καὶ ἔφερε χρή-
ματα εἰς τὸ σπίτι μὲ τὴν ἐργασίαν τῶν
χειρῶν της. Συγγενεῖς, διὰ νὰ βοηθή-
σουν τὴν οἰκογένειαν, δὲν ὑπῆρχον, καὶ
ἡ κυρία ἐγένετο καθ' ἡμέραν πλέον ἀ-
σθενής καὶ ἔμεινε μῆνας εἰς τὴν κλίνην.
Ἡ Σάρα ἠγγρύπνει, ἐπεριποιεῖτο τὴν ἀ-
σθενῆ καὶ ἦτο, ἐν τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ
ἀγάπῃ της, ἡ εὐλογία τοῦ οἴκου.

«Ἐκεῖ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιον», εἶπεν ἡ
ἀσθενής. «Διάβασέ μου αὐτὴν τὴν ἀτε-
λειωτὴν βραδυὰν κατὰ τὴν ἀσθενίαν. Συγνὰ
τῆς ἠρ-
χοντο δάκρυα εἰς τὰ μάτια, ἐν τούτοις
ὄλοένα ἐγένοντο καθαρώτερα, καὶ εἰς
τὴν ψυχὴν της ὄλοένα ἐγένετο μεγαλή-
τερον φῶς. «Μητέρα, τὸ παιδί σου δὲν
θὰ βαπτισθῆ, τὸ ὄνομά του δὲν θὰ προστε-
θῆ εἰς τὸν κατάλογον τῶν Χριστιανῶν»
αὐτὸ ἐζήτησες, αὐτὴν τὴν πίστιν θὰ σοῦ
τὴν τηρήσω, ἐν αὐτῇ εἴμεθα ἐν ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτῆς. Ἀλλ' ὕψιλότερα ἀπ' αὐτὴν
εἶνε — εἶνε ἡ ἐνόησις, μεγαλητέρα ἐν τῷ
Θεῷ. Αὐτὸς εἶνε πλησίον μας καὶ πύ-
ραν τοῦ θανάτου. — Αὐτὸς καταβαίνει κά-
τω εἰς τὴν γῆν, καὶ δσους ἔκαμε νὰ
διψάσουν, τοὺς χορταίνει μὲ τὸν πλοῦ-
τόν του. Ὡ ! καὶ ἐγὼ τὸ ἐνοῶ τώρα,
— δὲν ἠξούρω ὅμως πῶς συνέβη ! — ἐν-

νοῶ ὅτι ἔλα εἶνε ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ:
διὰ τοῦ Χριστοῦ !»

Καὶ ἔτρεμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ... Βάπτισμα φλογὸς εἰσέδυσσε
δι' ὄλων τῶν μελῶν της μὲ δύναμιν,
τὴν ὁποίαν δὲν ἠδυνάθη νὰ ὑπὲρβῃ τὸ
σῶμά της, καὶ κατέπεσεν αἰφνης ἀσθε-
νέστερον ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς ἀσθενούς,
τὴν ὁποίαν ἐνοσήλευε !

«Δυστυχισμένη Σάρα !» εἶπαν τότε·
«ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἀυπνία ἐξῆντηλησαν
ἐντελῶς τὰς δυνάμεις της.»

Καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὸ νοσοκομεῖον
τῶν ἐργατῶν. Ἐκεῖ ἀπέθανεν. Ἐκεῖθεν
δὲ τὴν ἔφεραν εἰς τὸν τάφον της· ὄχι
ὅμως εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν Χριστιανῶ-
ν, — δὲν ἦτο ἐκεῖ ὁ τόπος διὰ μίαν
Ἑβραίαν, ὄχι. Ἐξῶ, εἰς τὸν τοῖχον κον-
τά, ἐκεῖ ἐτάφη.

Καὶ ὁ ἥλιος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος τότε
ἀνέτειλε καὶ ἐφώτισε τοὺς τάφους τῶν
Χριστιανῶν, ἐφώτισε καὶ τὸν τάφον τῆς
μικρᾶς Ἑβραίας, ἐξῶ ἀπὸ τὸν τοῖχον
τοῦ νεκροταφεῖου· καὶ οἱ ψαλμοί, οἱ ὁ-
ποῖοι ἀντηχοῦσαν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς τά-
φους τῶν Χριστιανῶν, ἀντηχοῦσαν καὶ
ἐπάνω ἀπὸ τὸν τάφον της, καὶ ἤρχετο
καὶ μέχρις αὐτῆς ἡ χαρμώδης εἰδήσις
τῆς ἀναστάσεως.

«Ἦν ἀνάστασις ἐν Χριστῷ» ἐν
αὐτῷ, τῷ Κυρίῳ, ὅστις εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ : «Ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισέ με
ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἐγὼ ἐν πνεύματι ἁγίῳ
βαπτίσω ὑμᾶς.»

Κατὰ τὴν Ἀνδρῆσον.
ΕΛΛΗΝ ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΟΣ

ΣΤΗΝ ΞΕΝΗΤΕΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Στὴν Ξενητεία τὸ βράδυ, κοντὰ 'ς τὸ παραθύρι,
Τὴν ὥρα ποῦ ὁ ἥλιος θαμπὸς κι' ὠχρὸς βουτᾶ,
Ἄφινω τὸ κεφάλι 'στὸ χέρι μου νὰ γείρη,
Κ' ἐλεύθερη ἡ ψυχὴ μου μακρὰ, μακρὰ πετᾶ.

Μακρὰ, μακρὰ πετᾶει, σὲ τόπο ἀγαπημένο,
Σὲ μίαν μικρὴν τοῦ κόσμου κ' ἠλιόλουστη γωνιά,
Ποῦ ἔχω κάθε ἀγάπη καὶ πόθο μου κρυμμένο,
Μὰ μ' ἔχει ἡ τύχη ρίξῃ μακρὰ του μ' ἀπονιά.

Καὶ βλέπει πάλι ἐμπρὸς της μορφὴς ἀγαπημένες,
Ποῦ μὲ χαρὰ τὴν βλέπουν, μ' ἀγάπη τῆς γελοῦν,
Φωνές γλυκῆς ἀκούει τόσο καιρὸ σβυμένες,
Χαρούμενες καὶ πάλι μαζί της νὰ μιλοῦν.

Καὶ χωρὶς νὰ το νοιώσω, τὸ δάκρυ ἔχει στάξῃ,
Δάκρυ πικρὸ, ποῦ γύνει τὸ δύστυχο κορμί,
Ποῦ δὲν μπορεῖ μαζί της καὶ τοῦτο νὰ πετάξῃ,
Κεῖ κάτω νὰ πετάξῃ κι' ἄς ἦταν μίαν στιγμὴ !

Ἄχι ! πότε θάρρη ἡμέρα, τὰ δυὸ μαζί δεμένα
Τῆς Ξενητείας ν' ἀφήσουν τὴν κρῦα τούτῃ γῆ,
Καὶ πάλι νὰ πετάξουν κεῖ κάτω εὐτυχισμένα,
Ἐκεῖ ποῦ τὰ προσμένει ἀγάπη καὶ στοργή !

Ἐν Γοττγῆ.
Ν. Ι. ΧΑΤΖΙΑΚΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ Γ' ΑΥΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΕΝ ΜΕΓΑ ΣΧΕΔΙΟΝ ΥΠΟ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΝ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ. — ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΔΡΥΤΑΣ

Από της 1ης Ιανουαρίου 1899 η «Διάπλασις» θα εκδίδεται καθ' εβδομάδα διπλή, ήτοι με 16 σελίδας του ίδιου σχήματος και με εξώφυλλον χρωματιστόν, άντι δραχμῶν 14 κατ' έτος διά τὸ ἑξωτερικόν, και φράγκων 16 διά τὸ ἑσωτερικόν, άν 2000 τουλάχιστον εκ των συνδρομητῶν της τὸ θελήσουν, άνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των πύξηνμένην πρὸ της 1 Σεπτεμβρίου 1898.

ΚΑΙΡΟΣ τῶν λόγων παρήλαε και από σήμερα εισερχόμεθα πλέον εἰς τὸ στάδιον τῶν ἔργων. Ἡ πρότασις τοῦ Μικροῦ Τυμπαριστοῦ περι αὐξήσεως τοῦ φύλλου μας διά τῆς ἀναλόγου αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς, ἀφ' οὗ ἐπὶ ὀλόκληρον ἔξαμηνίαν συνεζητήθη και ἐσχολιάσθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, σήμερα τίθεται ὑπὸ ἐμπρακτικὸν ψήφοφορίαν. Τὸ μέγα σχέδιον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξ ἀρχῆς ἐφάνητε τόσο καλά διατεθειμένοι, — και ἦτο φυσικόν

και ἐπόμενον, ἀφ' οὗ ἐξ αὐτῶν τῶν σπλάγγων σας ἐξήλαε, και ὑφ' ὑμῶν ἐκαλλιεργήθη ἡ εὐγενὴς πόθος, και δι' ὑμῶν διεδόθη και ἐρριζοδόλησεν ἡ ἰδέα, — τὸ μέγα τοῦτο σχέδιον ζητεῖ σήμερα τὴν συνδρομὴν σας ὅπως πραγματοποιηθῆ. Και πάλιν καλεῖσθε νὰ ἐκφράσετε γνώμη, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ γνώμη σας θὰ εἶνε ὀριστική, ἀληθὴς, με βαρῦτητα και με σημασίαν.

Ἐξ ἀρχῆς ἡ πρότασις ἦτο ναυξήσωμεν εἰς 12 μόνον σελίδας τὸ φυλλάδιον — διά τῆς προσθήκης ἑνὸς Δελτίου, — και εἰς 12 μόνον δραχμᾶς τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν ψηφοφορίαν, τόσο πολλοὶ ἐπρότειναν μεγαλητέραν αὐξήσιν, — ἀναδιπλασιασμὸν, ὅπως εἶπον, — και ὅλοι οἱ μετ' ἐμοῦ ἀλληλογραφοῦντες ἔδειξαν τὸσον εὐοίωνον προθυμίαν, ὥστε εἶπα : Ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ γίνῃ κάτι τι, ἄς γίνῃ τέλειον. Ἀπὸ τὰς 12 δραχμᾶς τοῦ δωδεκάσελίδου φύλλου, μέχρι τῶν 14 τοῦ δεκαεξασελίδου, ἡ διάφορα δὲν εἶνε σπουδαία, και ὁ ἔχων διάθεσιν νὰ δώσῃ τὸ πρῶτον ποσόν, ἄνευ δυσκολίας δίδει και τὸ δεύτερον. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὅμως ὅποια μεταβολή, ὅποια βελτιώσεις εἶνε δυνατόν νὰ συντελεσθῆ! Φαντασθῆτε ἐν φυλλάδιον καθ' ἑβδομάδα με 16 σελίδας, μ' ἐξώφυλλον χρωματιστόν, εἰς τὰς σελίδας τοῦ ὁποίου θὰ δημοσιεύωνται χίλια δύο πράγματα, φύλλον δηλαδὴ με εἴκοσι σελίδας ἐν ὅλῳ! Φαντασθῆτε δύο τόμους κατ' ἔτος, ὀγκωδεστέρους και περιεκτικωτέρους τοῦ τωρινῶ ἑνός, ἕνεκα τῆς προσθήκης τοῦ ἐξωφύλλου! Φαντασθῆτε τέσσαρα και πέντε μεγάλα εἰκονογραφημένα μυθιστορήματα κατ' ἔτος, μ' ἐπιτελεῖον ὀλόκληρον διηγημάτων, ποιημάτων, ἄρθρων, ἐπιστολῶν, ἡμερολογίων,

μαγικῶν εἰκόνων, γελοιογραφιῶν, ἀνεκδότων, παγινίων, κτλ. κτλ. Φαντασθῆτε τὴν μαγείαν τῆς Ἀλληλογραφίας, ὅταν θὰ ἔχωμεν τόσον τόπον, τὸν πλοῦτον τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, τὸ πλῆθος τῶν Διζωνισμῶν και τῶν ἄλλων καινοτομιῶν και ἐκπλήξεων, αἱ ὁποῖαι μόνον δι' ἑλλειψιν χώρου δὲν γίνονται σήμερα! Και τότε... ἄς ἔλθουν νὰ παραβγῶν μαζί μας οἱ κύριοι Βουλγαροπαῖδες με τὸ «Μικρὸν Ἀστέρ» των, και ἄς γράψῃ πάλιν τὸ Χρυσόψαρο, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὴν ἴδιαν φιλοτιμίαν!

Ἀλλὰ σήμερα δὲν πρόκειται νὰ καταστρώσωμεν τὸ πρόγραμμα τοῦ 1899. Θὰ το ἰδῆτε ἐν καιρῷ και θὰ το θαυμάσετε, ἄν, ὡς ἐλπίζω, πραγματοποιηθῆ τὸ σχέδιον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. Σήμερα πρόκειται μόνον νὰ ἴδω διά τῆς ἐμπράκτου ψηφοφορίας, ἄν το ἐπιδοκιμάσετε, δηλαδὴ ἄν θὰ γίνῃ. Και ἐπειδὴ πρέπει νὰ το γνωρίζω ὀριστικῶς τέσσαρας τουλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ Νέου ἔτους, διὰ νὰ ἔχω καιρὸν νὰ προετοιμασθῶ ἐν τῷ μεταξύ διά τὴν διπλὴν ἐκδοσιν, — προετοιμασία, ἡ ὁποία, τὸ μαντεύετε και χωρὶς νὰ σας το εἶπω, ἀπαιτεῖ δαπάνην και χρόνον, — διὰ τοῦτο σας προσκαλῶ νὰ ψηφίσετε τὴν πρότασιν ἀπὸ σήμερα μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους :

ΟΡΟΙ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Α'. — Ὅσοι παραδέχονται νὰ ἐκδίδεται ἡ «Διάπλασις τῶν Παιδῶν» με 16 σελίδας και μ' ἐξώφυλλον καθ' ἑβδομάδα, ὀφείλουν, συμπληροῦντες καταλλήλως τὸ ἐσώκλειστον Δελτίον Ψηφοφορίας νὰ πέμψουν συνδρομὴν διά τὸ ἔτος 1899 ἐκ δραχμῶν 14 οἱ ἐκ τοῦ ἑσωτερικοῦ και ἐκ φράγκων χρυσῶν 16 οἱ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἡ συνδρομὴ αὕτη πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου πρὸ της 1ης Σεπτεμβρίου, ἦτοι μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου ἐ. ἔ. τὸ βραδύτερον.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. — Θὰ παρακαλέσω ἰδιαιτέρως τοὺς φίλους μου νὰ μὴ ἀναμένουν τὴν τελευταίαν στιγμὴν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως τῶν ἐγγραφῶν, ἡ ὁποία δυσκολεῖ πολὺ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου μου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐκάστης προθεσμίας. Μία παροιμία λέγει «ἡ καλὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴν αὐγὴν φαίνεται» και τὴν καλὴν αὕτην ἀύγην ἐπιθυμῶ νὰ ποτελέσουν οἱ προθυμότεροι ἐκ τῶν φίλων μου, χωρὶς νὰ ναναιμένουν τὴν ἐσπέραν.

Β'. — Ἄν 2000 τουλάχιστον ἐκ τῶν συνδρομητῶν ἀποστείλουν ὡς ἄνω τὴν ἐγκρισίν των, ἡ αὐξήσις τοῦ φύλλου θαὐφασισθῆ ὀριστικῶς και τὸ καταβληθὲν ποσόν τῆς συνδρομῆς θὰ ἔχη τότε καλῶς. Ἐν ἡ περιπτώσει ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφῶσμένων θὰ εἶνε κατώτερος, — ὅτε, ἀπορριπτομένης τῆς προτάσεως, τὸ φύλλον και ἡ συνδρομὴ θὰ μείνουν κατ' ἀνάγκην ὡς ἔχουν νῦν, — τὸ ὑπερβάλλον τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ τῆς συνδρομῆς δὲν θὰ ἐπιστραφῆ πρὸς τὸν ἐγγραφέντα, ἀλλ' ἄντ' αὐτοῦ, ἡ θάνανεωθῆ ἡ συνδρομὴ του διά τὸ μεθεπόμενον ἔτος 1900, ἡ θὰ τω στα-

λοῦν, ὅταν θελήσῃ, ἰσῆς ἀξίας τόμοι τῆς Διαπλάσεως και τῆς Βιβλιοθήκης, — κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποῖαν θὰ δηλώσῃ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ Δελτίου τῆς Ψηφοφορίας. Οἱ τόμοι οὗτοι θὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὸν με ἐκπτώσιν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς των τιμῆς. Ἐκτὸς τῶν τῶμων, παραχωροῦνται και τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν και φάκελλοι χάρτου Λύσεων, ἀλλὰ ταῦτα ἄνευ ἐκπτώσεως.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. — Δύο χιλιάδες συνδρομητῶν δὲν ἀρκοῦν νὰ καλύψουν ἐνεπείως τὴν ἑτησίαν δαπάνην, τὴν ὁποῖαν θαπατήσῃ ἡ διπλὴ ἐκδοσις. Ἄν ὅμως ἐγγραφοῦν τόσο μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, ὑπάρχει βάσιμος ἐλπίς νὰ ἐγγραφοῦν και ἄλλοι μέχρι τοῦ Νέου ἔτους, ὥστε ἡ διπλὴ ἐκδοσις ἀποφασίζεται ὡς ἄνευ κινδῶνου ζημίας.

Ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ σχεδίου, τὰ περισσεύοντα χρήματα τῆς συνδρομῆς δὲν θὰ ἐπιστραφοῦν, διότι τοῦτο εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον. Φαντασθῆτε ἔξαφνα νὰ θάνανεώσουν χίλιοι ἢ χίλιοι πεντακόσιοι. Εἶνε δυνατόν νὰ νανάλωθῃ ἡ Διάπλασις τὴν εὐθύνην τῆς ἀσφαλούς ἐπιστροφῆς τῶσων μικρῶν ποσῶν και εἰς τὸσους ἀνθρώπους; Νὰ στείλῃ δηλαδὴ διαμίας χιλίας πεντακοσίας συστημένας ἐπιστολάς; Θὰ ἦτο φοβερόν νὰ το συλλογισθῆ κανεῖς. Μόνον οἱ ἐν Ἀθῆναις θὰ ἠδύναντε εὐκόλως νὰ παραλάβουν τὰ ἐπιστροφόμενα χρήματα ἐκ τοῦ Γραφείου. Ἀλλὰ τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ νὰ ὑπαχθῶν και αὐτοὶ εἰς τὸ γενικὸν μέτρον. Ὅθεν τὰ χρήματα δὲν θὰ ἐπιστραφοῦν εἰς οὐδέναν ἀνεξαρτέως.

Γ'. — Οἱ μέλλοντες νὰ ψηφίσουν ἐμπράκτως ὑπὲρ τῆς Προτάσεως, δὲν θὰ θεωρηθῶν ἀπλῶς συνδρομηταί, ὅπως οἱ ἄλλοι, οἱ μετὰ τὴν ἀπόφασιν και τὴν προθεσμίαν ἐγγραφόμενοι ἀλλ' ἐπειδὴ διά τῆς ψήφου των ταῦτης θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ ἰδρυθῆ ἡ δεκαεξαδέλιδος Διάπλασις, διὰ τοῦτο θὰ ὀνομασθῶν

ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΗΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

και ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τῆς προτάσεως, θὰ τύχουν τῶν ἐξῆς ἀμοιβῶν και προνομίων :

α') Θὰ δημοσιευθῶν τὰ ὀνόματά των εἰς ἰδιαιτέραν Στήλην Τιμῆς, κατὰ σειράν αὐξήντος ἀριθμοῦ ἐγγραφῆς (ἡ-

τοι, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θάνανεώσῃ τὴν συνδρομὴν του πρῶτος, θὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν Στήλην πρῶτος)

β') Εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θάνανεωθῆ μετὰλλιον ἰδιαιτέρον, τὸ ὅποιον θὰ κοπῆ ἐπίτηδες, φέρων ἐπὶ τῆς μίας ὀψεως τὴν εἰκόνα τῆς Διαπλάσεως και ἐπὶ τῆς ἑτέρας τὰς λέξεις «Τοῖς Ἰδρυταῖς τῆς Γ' Περιόδου.»

γ') Ἐπὶ μίαν ἔξαμηνίαν, ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου μέχρι τῆς 31ης Ιουνίου 1899, ἕκαστος Ἰδρυτῆς θὰ δικαιούται νὰ λάμβάνῃ τὰ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως ἐκδοθέντα και ἐκδοθησόμενα βιβλία, ἦτοι τόμους τῆς Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης, με ἐκπτώσιν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν.

Εἰς ταῦτα προσθέτω, ὅτι και οἱ Ἰδρυταί θὰ ἐπωφεληθῶν πάντων τῶν προνομίων, τὰ ὁποῖα θὰ ὀρισθῶν, ὅπως κατ' ἔτος, διά τὸν τῶν συνδρομητῶν, τοῦ Λαχείου τῶν Δῶρων κτλ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. — Ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῆς ἐγγραφῆς, κατὰ τὸν ὁποῖον ἕκαστος θάνανεωθῆ εἰς τὴν Στήλην Τιμῆς, θὰ ὑπάρχῃ και ἐπὶ τῆς Ἀποδείξεως Πληρωμῆς, τὴν ὁποῖαν θὰ τω στείλω ἄμα τῇ παραλαβῇ τῶν χρημάτων.

Και οἱ νέοι συνδρομηταί τοῦ 1899, ὅσοι τυχόν θὰ ἐγγραφοῦν διά ξέσπασμα τὸς μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου ἐ. ἔ., πληρόντες 14 δραχμᾶς ἢ 16 φράγκα θὰ καταταχθῶν μεταξὺ τῶν Ἰδρυτῶν, με τοὺς αὐτοὺς ὅρους, και με ὅλα τὰ προνόμια.

Και τώρα, ἄς ἀναμείνωμεν τὸ Ἀποτέλεσμα τῆς Ἐμπράκτου Ψηφοφορίας... Ἄ, εἶνε πολὺ δικαία ἡ ἀνοπομνησία μας! Μεταξὺ τῶν τῶσων ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων, θὰ εὐρεθῶν δύο, δύο μόνον χιλιάδες, ἔχοντες τὴν φιλοτιμίαν και τὴν φιλοδοξίαν νὰ γίνων Ἰδρυταί τῆς Γ' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως; Θὰ πραγματοποιηθῆ λοιπὸν τὸ Μέγα Σχέδιον; Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ ἔχωμεν τὸ φυλλάδιον, ὅπως τὸ ὀνειρευόμεθα; Εἰς τὸν εὐγενῆ αὐτὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς προδου θὰ ἐξέλιθωμεν νικηταί;

Και ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς μητρικῆς ψυχῆς μου, ἡ Ἐλπίς, ἡ στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων μου, ἀποκρίνεται : Ναι! Ναι! Ναι!

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Η ΜΑΡΓΑΡΩ;

Εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ κυρίου Καθηγητοῦ, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν του ἐπιβλεψίν, τὰ τρία του παιδιὰ, ὁ Πλάτων, ἡ Μαρία και ἡ Ἰριγένεια, μελετοῦν διά τὰς ἐξετάσεις.

Ὁ ἡλῖος ἔχει δύση. Διά τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου εισέρχεται ἀσθενέστατον φῶς. Εἶνε πλέον ἑσπέρα.

— Μπαμπά, ἐσκοτείνιασε! εἶπεν ἡ Ἰριγένεια αἰφνης ἐγερθεῖσα δὲν βλέπομε πεία νὰ μελετήσωμε.

— Ἐ, ἀρκεῖ γιὰ σήμερα ἡ μελέτη! εἶπεν ὁ καθηγητῆς. Πάμε νὰ κάμουμε ἕνα γύρο ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

— Ὅχι ἀκόμη, εἶπεν ἡ Μαρία! ἐγὼ θὰ ρίψω μίαν ματιὰ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ποῦ ἦλθε αὕτη τῇ στιγμῇ. Ἐχει μάλιστα και μίαν Προκήρυξιν διά τὴν Πρότασιν τοῦ Μικροῦ Τυμπαριστοῦ, και ἐννοῶ νὰ τὴν διαβάσω ἀμέσως. Μένδιαφέρει πολὺ αὐτὸ τὸ ζήτημα! Ἰριγένεια, φώναξε τὴν Μαργαρώ νὰ φέρῃ φῶς.

— Περιττόν, εἶπεν ὁ κύριος Καθηγητῆς. Νὰ ἡ Μαργαρώ με τὴ λάμπη. Τὸ ἤκουσε και ἦλθε μόνη της.

— Ἀστεῖεῖσθε, καλὲ μπαμπά; ἀνέκραξαν και τὰ τρία παιδιὰ ἐν χορῷ. Ποῦ εἶνε ἡ Μαργαρώ; Ἐμεῖς δὲν βλέπομε τίποτε!

— Ποῦ εἶνε ἡ Μαργαρώ! Και δὲν τὴν βλέπετε μπροστά σας;

Τὴν βλέπετε τουλάχιστον σεῖς, καλοὶ μου φίλοι;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

